

Vægt paa den Gradation, der skulde synes at ligge i disse Udtryk. Det er udtalt i Betænkningen, og det er Noget, jeg troer, at man væsentligt maa holde for Die, at man ikke maa tænke sig Muligheden af, at Rigsdagen ved at votere disse forskjellige Indstillinger eller lade dem passere, skulde kunne have lagt nogen stor Vægt paa, om et Udtryk er formuleret paa den ene eller anden Maade; thi det vil let sees, at naar Saadant skulde skee, vilde det være aldeles umuligt, at den Omstændighed, at Ministeriet i en Skrivelse havde brugt en eller anden Udtryksmaade, kunde bevirke, at der kom en saa væsentlig forskjellig Udtalelse som „passerer“ eller „passerer for denne Gang.“ — Til disse Bemærkninger troer jeg at kunne indskrænke mig, idet jeg ikke for mit Vedkommende kan ønske at gaae ind paa de store Spørgsmaal, der ganske vist, som af den ærede Ordfører ogsaa bemærket, vilde vise, at der ikke med Lethed kan tilveiebringes nogen Overensstemmelse med Hensyn til Opfattelsen af saadanne principielle Punkter.

Bjerring: Det viser sig nu, at jeg har haft fuldkommen gyldig Grund til at gjøre opmærksom paa det Mystiske i de Udtryk, der findes i Udvalgets Betænkning, øverst Side 2, thi jeg tør nok antage, at der ikke er et eneste Medlem i Thinget, som har haft nogen Anelse om, at disse Ord skulde indeholde saa dybtgaaende Bestyldninger eller Anklager imod den Maade, hvorpaa Grundloven har ordnet Statsrevisionen, den Maade, hvorpaa Rigsdagen behandler Statsrevisionens Beretninger, og den Maade, hvorpaa Statsrevisionen udfører sit Hverv. Saameget tør jeg vistnok sige, at der er Ingen i Landstinget, som har anet, at der skulde ligge saa dyb en Betydning i disse Ord. Det har altsaa virkelig været en Tilfredsstillelse for mig, at jeg har fremkaldt hyderligere Udtalelser i saa Henseende. Jeg kan naturligtvis ikke her paa nogen Maade indlade mig paa Behandlingen af disse vigtige Spørgsmaal, men det forekommer mig rigtigt nok ogsaa, at der ikke var nogen synderlig Grund til at fremkalde

dem paa dette Sted, naar man ikke har villet forsøge paa at give noget som helst Bidrag til en bedre Ordning. Det forekommer mig, at naar man paa denne Maade vilde, maaskee med nogen Grund, angribe Grundlovens Bestemmelser i saa Henseende, havde det dog været ønskeligt, om man havde gjort Forsøg paa at foreslaae en anden og heldigere Maade at ordne dette Forhold paa. Der er nu isvrigt ikke for mig nogen særlig Anledning til næriere at indlade mig paa disse Spørgsmaal. Statsrevisionen har ikke Andet at gjøre end at holde sig til sin Instrux. Naar denne Instrux ikke er rigtig, maa Rigsdagen selv forandre den; Statsrevisionen kan ikke gjøre det. Naar den ærede Taler har meent, at Statsrevisionen, uagtet Instruxens formeentlige Mangel, godt kunde behandle disse Spørgsmaal paa en anden Maade, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at der gjentagne Gange er foretaget Afstemninger i Rigsdagen, hvorved Statsrevisionens Indstillinger ere forandrede (Hør!), og naar Statsrevisionen seer, at Rigsdagen gjentagne Gange forlanger, at et Spørgsmaal skal afgjøres paa en vis Maade, saa maa den ansee sig for bunden til at afgjøre det paa den af Rigsdagen forlangte Maade (Andræ: Ja!).

Med Hensyn til de meget omtalte 24 Rd. 20 §., der ere tilstaaede som Sædtillæg til et Honorar, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Statsrevisionen, dengang da Spørgsmaalet forelaa for den, aldeles ikke havde Andet at holde sig til med Hensyn til Bispettendernes Regnskaber, end hvad der staaer anført Side 23 i Statsrevisionens Beretning, og Enhver vil vistnok sige, at det ikke var muligt med dette for Die at komme til noget andet Resultat end det, hvortil Statsrevisionen er kommen. Naar den ærede sidste Taler har gjort opmærksom paa, at der for et analogt Tilfælde er gjort en anden Indstilling, saa er det ganske vist et analogt Tilfælde. Det er nu ikke mig, der har gjort Indstillingen for dette sidstnævnte Tilfælde; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, hvorledes det hænger sammen dermed. Der er flere Steder